

trionfant adj. Que s'importa
un triomf; de qui hom celebra
el triomf.

trionfar v. intr. En l'antiqui-
tat romana, obtenir, rebre, els
honors del triomf. || Obtindre una
victòria, prevaler; rebre com-
pletament en una empresa.

trions m. pl. Les set principals
els set principals estels de la
constel·lació Ossa major